

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tot remodelant un (monstre) artista

La història. París, 1880-1917. Auguste Rodin, iconoclasta escultor, vol atendre els encàrrecs públics qui li arriben i comparteix amb la seva amant-deixeble Camille fins que els conflictes de parella ho esberlen tot.

Les formes. Em sorprèn, tarda sí i altra també, que una pel·lícula que ni arriba a les dues hores, pretengui condensar tota una vida. Sobretot si aquesta vida és la d'un artista excessiu i volcànic com Auguste Rodin. Per tant, l'ambició dramàtica i narra-

tiva pot trencar el sac. Conscient del risc, el cineasta Jacques Doillon (París, 1944) es vacuna en salut: el seu a estones poètic i a estones realista 'biopic' sobre l'abrasiu personatge i la històrica companya, transita des de la parsimoniosa delecció estètica (els onírics capítols del

relat, com atenció als rostres del Rodin i la Camille contemplant el bust que d'ella n'ha fet ell) i que, sense un mínim previ avis, se'ns aboquin avortaments forçats, gelosies creatives i incompliments contractuals entre un home fàl·lic i una dona del morro fort. Un home que estimava els petons i en va fer una sòlida escultura, i una dona que tot ballant un vals, dubtava de la seva eficàcia romànti-

ca. 'Rodin' és un d'aquells films que abans d'entrar a la sala fosca ja has decidit si t'ha d'agradar o no. És el que té anar al cinema. No pas que te'l portin als forros del sofà. Amb tot, benvingut sigui 'Rodin'. Ni que sigui per reivindicar l'artesanal fang per damunt la industrial plastilina. L'aventura Segle Dinou que s'ha marcat Jacques Doillon per ressuscitar uns monstres artístics (Rodin i Camille) en ple Segle Vint-i-U, es mereix un poc de bona fe historicista. Gai-

rebé de documental. Així, no m'estranya gens ni mica que 'Rodin' hagi estat posada a parir al Festival de Cannes l'any passat. La notícia hauria set que 'Rodin' hagi fet trempar els hermafrodites. Salut!

El fons. Per molt que modelis el fang, compte amb el guix.

Rodin

Director: Jacques Doillon. **Intèrprets:** Vincent Lindon, Izia Higelin, Bernard Verley, Olivier Cadiot. França-EUA-Bèlgica, 2017. 119'. Funatic Lleida.

La imatge. Rodin remodelant l'estàtua del panxut Balzac amagat sota la bata humida.

La frase. 'Es en el barro donde encuentro las formas', admet un Rodin primari. Compte que no et sentis el Déu primitiu de l'Antic Testament.

La recomanació. Reservat per a rebotats de la Història de l'Art que uns catedràtics catedralicis mai ignorarien.